

Sygn. akt **II K 748/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2020 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Aleksandra Krukar – Leśniak

Protokolant: Monika Dzioba

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 11.12.2018 r., 13.02.2019 r., 5.03.2019 r., 8.05.2019r., 27.06.2019 r., 3.09.2019 r., 12.11.2019 r., 26.11.2019 r., 29.01.2020 r., 11.03.2020 r., 26.05.2020 r.

sprawy

1. **M. B.**

syna K. i A. z domu B., ur. (...) w G., karanego

2. **R. C.**

syna T. i L. z domu C., ur. (...) w G., karanego

3. **M. S.**

syna Z. i K. z domu K., ur. (...) w B., karanego

oskarżonych o to, że:

w okresie od 01 grudnia 2017 roku do 08 grudnia 2017 roku na terenie Zakładu Karnego w N., działając wspólnie i w porozumieniu znęcali się psychicznie nad pozbawionym wolności na mocy prawomocnego wyroku sądu M. D., w ten sposób, że kierowali do niego słowa powszechnie uznane za obelżywe, kpili z niego, a w dniu 05 grudnia 2017 roku nakazali 05 grudnia 2017 roku nakazali mu wykonywanie czynności poniżej jego godności w postaci tańczenia i robienia min, a gdy pokrzywdzony odmówił M. B. uderzył go, w dniu 06 grudnia 2017 roku R. C. bił go po całym ciele, zaś w dniu 07 grudnia 2017 roku M. B. nakazał pokrzywdzonemu wyjęcie mielonki wyrzuconej do sedesu, a w związku z odmową wykonania ww. czynności przez pokrzywdzonego, R. C. bił go pięściami i kopał po całym ciele, a nadto tego dnia R. C. nakazał pokrzywdzonemu pozbieranie porozrzucanych długopisów i bił go w trakcie tej czynności, a także ukarał pokrzywdzonego za umycie talerza niewłaściwą gąbką poprzez polanie jego rąk wrzątkiem z czajnika celem ich odkażenia, które to zachowania skutkowały u M. D. stłuczeniem okolicy prawego sutka, obu ramion, lewego przedramienia, nadbrzusza i podbrzusza po stronie lewej, złamaniem II palca prawej ręki oraz stłuczeniem obu, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni, a także konsekwencją tych zachowań było podjęcie przez M. D. próby samobójczej w nocy 08 grudnia 2017 roku,

przy czym

• **M. B.:**

czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 30 marca 2017 roku o sygn.. akt (...) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 6 lat pozbawienia wolności, którą odbywa w okresie od 05 maja 2016 roku do chwili obecnej, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o czyn z art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

• ***R. C.:***

czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 18 lutego 2016r o sygn. akt (...) m.in. za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 282 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w (...) z dnia 07 kwietnia 2017r. o sygn. akt (...), w którym wymierzono mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywa w okresach od 28 maja 2013r do 29 maja 2013r, od 16 lutego 2014r do 17 lutego 2014r, od 27 kwietnia 2015r do 16 czerwca 2015r., czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o czyn z art. 247 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

• ***M. S.:***

czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 11 kwietnia 2012 r o sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 282 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w części w okresie od 21 stycznia 2016 r. do dnia 29 listopada 2017 r., czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa,

tj. o czyn z art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, z tą zmianą, iż z jego opisu eliminuje zapis od słów: „a także ukarał” do słów „celem ich odkażenia”,

a. tj. w przypadku oskarżonego **M. B.** przestępstwa kwalifikowanego z art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 247 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

b. tj. w przypadku oskarżonego **R. C.** przestępstwa kwalifikowanego z art. 247 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

c. tj. w przypadku oskarżonego **M. S.** przestępstwa kwalifikowanego z art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 247 § 1 k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k., § 17 ust. 2 pkt 3 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznaje od Skarbu Państwa:

a. adwokatowi J. Ż. kwotę 1.549 (jednego tysiąca pięciuset czterdziestu dziewięciu) złotych i 80 (osiemdziesięciu) groszy, która obejmuje kwotę 289 (dwustu osiemdziesięciu dziewięciu) złotych i 80 (osiemdziesięciu) z tytułu podatku VAT – tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. B. z urzędu;

b. adwokatowi W. F. kwotę 1.549 (jednego tysiąca pięciuset czterdziestu dziewięciu) złotych i 80 (osiemdziesięciu) groszy, która obejmuje kwotę 289 (dwustu osiemdziesięciu dziewięciu) złotych i 80 (osiemdziesięciu) z tytułu podatku VAT – tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. S. z urzędu;

II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II 748/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. B.	W okresie od 01 grudnia 2017 roku do 08 grudnia 2017 roku na terenie Zakładu Karnego w N., działając wspólnie i w porozumieniu znęcali się psychicznie nad pozbawionym wolności na mocy prawomocnego wyroku Sądu M. D., w ten sposób, że kierowali do niego słowa	

powszechnie uznawane za obelżywe, kpili z niego, a w dniu 05 grudnia 2017 roku nakazali mu wykonywanie czynności poniżającej jego godność w postaci tańczenia i robienia min, a gdy pokrzywdzony odmówił M. B. uderzył go, w dniu 06 grudnia 2017 roku R. C. bił go po całym ciele, zaś w dniu 07 grudnia 2017 roku M. B. nakazał pokrzywdzonemu wyjęcie mielonki wyrzuconej do sedesu, a w związku z odmową wykonania ww. czynności przez pokrzywdzonego, R. C. pobił go rękoma i kopał po całym ciele, a nadto tego dnia R. C. nakazał pokrzywdzonemu pozbierania porozrzucanych długopisów i bił go w trakcie tej czynności, a także ukarał pokrzywdzonego za umycie talerza niewłaściwą gąbką poprzez polanie jego rąk wrzątkiem z czajnika celem ich odkażenia, które to zachowania skutkowały u M. D. stłuczeniem okolicy prawego sutka, obu ramion, lewego przedramienia, nadbrzusza i podbrzusza po lewej stronie, złamaniem II palca prawej ręki oraz stłuczenia obu ud, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni, a także konsekwencją tych

		<p>zachowań było podjęcie przez M. D. próby samobójczej w nocy 08 grudnia 2017 roku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 30 marca 2017 roku o sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. na karę 6 lat pozbawienia wolności, którą odbywa w okresie od 05 maja 2016 roku do chwili obecnej, czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa</p> <p>tj. przestępstwo kwalifikowane z art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony wraz z pokrzywdzonym odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym w N..</p> <p>Na przestrzeni okresu czasu wskazanego w akcie oskarżenia oskarżony M. B. wraz z pozostałymi współosadzonymi oskarżonymi R. C. i M. S. m.in kierowali wobec pokrzywdzonego przemoc psychiczną w postaci kierowania słów wulgarnych i przemoc fizyczną, w wyniku czego</p>	zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa	k. 1 - 9	

<p>pokrzywdzony doznał obrażeń ciała.</p> <p>W wyniku zachowań oskarżonego M. B. i pozostałych współosadzonych oskarżonych, pokrzywdzony w dniu 8 grudnia 2017 r. podjął próbę samobójczą. Po jej podjęciu został przetransportowany do Aresztu Śledczego w S..</p>			
decyzja nr (...) wraz z załącznikami	k. 10 - 49		
książka zdrowia pokrzywdzonego	k. 112 - 132, 178		
dokumentacja medyczna pokrzywdzonego	158 - 167, 182		
zeznania M. D.	k. 74 - 76, 110 - 111, 680 - 682		
zeznania Z. K.	k. 57 - 60, 982v. - 683		
zeznania A. G.	k. 62 - 63, 682v. - 683		
zeznania R. S.	k. 65 - 67, 683 - 683v.		
zeznania M. Z.	k. 69 - 71, 683v. - 684		
zeznania G. B.	k. 83 - 85, 684v.		
zeznania M. G.	k. 89 - 92, 306 - 309, 709		
zeznania A. S.	k. 95 - 97, 312 - 314, 709v. - 710		

zeznania I. K.	k. 101 - 104, 318 - 321, 710 - 711		
częściowo zeznania M. W.	k. 358 - 359v., 711v. - 712		
częściowo zeznania K. K. (2)	k. 377 - 379v., 775v. - 776v.		
częściowo zeznania M. J.	k. 773v. - 774		
zeznania K. K. (3)	k. 774v. - 775v.		
opinia sądowo-psychiatryczna	k. 330 - 333		
opinia biegłego W. W.	k. 134 - 138		
opinia uzupełniająca biegłego W. W.	k. 933 - 936		
karta karna	k. 214 - 21, 477 - 480, 822 - 825		
odpisy wyroków	k. 219 - 228v.		
opinia psychologiczna	k. 882 - 890		
ustna opinia uzupełniająca biegłej z zakresu psychologii	k. v.900v. - 901		
1.1.2.	R. C.	W okresie od 01 grudnia 2017 roku do 08 grudnia 2017 roku na terenie Zakładu Karnego w N., działając wspólnie i w porozumieniu znęcali się psychicznie nad pozbawionym wolności na mocy prawomocnego wyroku Sądu M. D., w ten sposób, że kierowali do niego słowa	

powszechnie uznawane za obelżywe, kpili z niego, a w dniu 05 grudnia 2017 roku nakazali mu wykonywanie czynności poniżającej jego godność w postaci tańczenia i robienia min, a gdy pokrzywdzony odmówił M. B. uderzył go, w dniu 06 grudnia 2017 roku R. C. bił go po całym ciele, zaś w dniu 07 grudnia 2017 roku M. B. nakazał pokrzywdzonemu wyjęcie mielonki wyrzuconej do sedesu, a w związku z odmową wykonania ww. czynności przez pokrzywdzonego, R. C. pobił go rękoma i kopał po całym ciele, a nadto tego dnia R. C. nakazał pokrzywdzonemu pozbierania porozrzucanych długopisów i bił go w trakcie tej czynności, a także ukarał pokrzywdzonego za umycie talerza niewłaściwą gąbką poprzez polanie jego rąk wrzątkiem z czajnika celem ich odkażenia, które to zachowania skutkowały u M. D. stłuczeniem okolicy prawego sutka, obu ramion, lewego przedramienia, nadbrzusza i podbrzusza po lewej stronie, złamaniem II palca prawej ręki oraz stłuczenia obu ud, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni, a także konsekwencją tych

zachowań było podjęcie przez M. D. próby samobójczej w nocy 08 grudnia 2017 roku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 18 lutego 2016 r. o sygn. akt (...) m.in. za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 282 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, objętego następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w (...) z dnia 07 kwietnia 2017 r. o sygn. akt (...), w którym wymierzono mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywa w okresie od 24 listopada 2016 r. do chwili obecnej, z zaliczeniem kar odbywanych w okresach od 28 maja 2013 r. do 29 maja 2013 r., od 16 lutego 2014 r. do 17 lutego 2014 r., od 27 kwietnia 2015 r. do 16 czerwca 2015 r., czym działał w warunkach powrotu do przestępstw

tj. przestępstwo kwalifikowane z art. 247 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Jak w punkcie 1.1.1	Jak w punkcie 1.1.1		
karta karna	k. 230 - 231, 500 - 501, 827 - 828		
odpisy wyroków	k. 233 - 237v.		
opinia sądowo-psychiatryczna	k. 336 - 337		
1.1.3.	M. S.	<p>W okresie od 01 grudnia 2017 roku do 08 grudnia 2017 roku na terenie Zakładu Karnego w N., działając wspólnie i w porozumieniu znęcali się psychicznie nad pozbawionym wolności na mocy prawomocnego wyroku Sądu M. D., w ten sposób, że kierowali do niego słowa powszechnie uznawane za obelżywe, kpili z niego, a w dniu 05 grudnia 2017 roku nakazali mu wykonywanie czynności poniżającej jego godność w postaci tańczenia i robienia min, a gdy pokrzywdzony odmówił M. B. uderzył go, w dniu 06 grudnia 2017 roku R. C. bił go po całym ciele, zaś w dniu 07 grudnia 2017 roku M. B. nakazał pokrzywdzonemu wyjęcie mielonki wyrzuconej do sedesu, a w związku z odmową wykonania ww. czynności przez pokrzywdzonego, R. C.</p>	

pobił go rękoma i kopał po całym ciele, a nadto tego dnia R. C. nakazał pokrzywdzonemu pozbierania porozrzucanych długopisów i bił go w trakcie tej czynności, a także ukarał pokrzywdzonego za umycie talerza niewłaściwą gąbką poprzez polanie jego rąk wrzątkiem z czajnika celem ich odkażenia, które to zachowania skutkowały u M. D. stłuczeniem okolicy prawego sutka, obu ramion, lewego przedramienia, nadbrzusza i podbrzusza po lewej stronie, złamaniem II palca prawej ręki oraz stłuczenia obu ud, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni, a także konsekwencją tych zachowań było podjęcie przez M. D. próby samobójczej w nocy 08 grudnia 2017 roku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 11 kwietnia 2012 r. o sygn. akt. (...) za przestępstwo z art 282 k.k. na karę pozbawienia wolności, którą odbył w części w okresie od 21 stycznia 2016 r. do dnia

		29 listopada 2017 r., czym działał w warunkach powrotu do przestępstwa tj. przestępstwo kwalifikowane z art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Jak w punkcie 1.1.1	Jak w punkcie 1.1.1		
karta karna	k. 239 - 240, 482 - 483, 830 - 831		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. B.	Jak w punkcie 1.1.1	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżony neguje fakt nagannego zachowania względem pokrzywdzonego, przejawiającego się używaniem wobec niego słów wulgarnych, bicia w okresie wskazanym w akcie oskarżenia.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 185 -188, 544	
2. Wątpliwości dotyczące poparzenia dłoni pokrzywdzonego przez	częściowe zeznania pokrzywdzonego	k. 74 - 76, 110 - 111, 680 - 682	

oskarżonych Sąd rozstrzygnął na korzyść oskarżonych.			
1.2.2.	R. C.	Jak w punkcie 1.1.2	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżony podobnie jak wskazany w punkcie 1.2.1 współoskarżony neguje fakt kierowania wulgarnego słownictwa, przemocy fizycznej, skutkującej podjęciem przez pokrzywdzonego próby samobójczej.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 324 - 326, 677v. - 679v.	
2. Wątpliwości dotyczące poparzenia dłoni pokrzywdzonego przez oskarżonych Sąd rozstrzygnął na korzyść oskarżonych.	częściowe zeznania pokrzywdzonego	k. 74 - 76, 110 - 111, 680 - 682	
1.2.3.	M. S.	Jak w punkcie 1.1.3	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Oskarżony nie potwierdza jakichkolwiek przejawów kierowanej przemocy psychicznej czy też fizycznej, podobnie jak pozostali współoskarżeni.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 340 - 341, 544 - 544v.	
2. OCena DOWOdów			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa	Przedłożony do akt dokument potwierdza okoliczności związane z podjęciem próby samobójczej przez pokrzywdzonego, sporządzony przez uprawniony podmiot - Dyрекcję Zakładu Karnego w N. i podjętymi działaniami zmierzającymi do wyjaśnienia okoliczności sprawy.	
decyzja nr (...) wraz z załącznikami	Załączony dokument potwierdza podjęte działania administracji Zakładu Karnego w N. w toku czynności wyjaśniających związanych ze zdarzeniem na terenie zakładu karnego.		
książka zdrowia pokrzywdzonego	Dokument potwierdza przebieg leczenia pokrzywdzonego i zaleceń lekarskich w zakresie jego leczenia, w tym także po zdarzeniu z 8 grudnia 2017 r.		
dokumentacja medyczna pokrzywdzonego	Podobnie jak wskazany powyżej dokument potwierdza stan zdrowia pokrzywdzonego fizycznego i psychicznego.		

zeznania M. D.

Złożone zeznania przez pokrzywdzonego Sąd uznał za wiarygodne w zakresie dotyczącym stosowanej wobec niego przemocy psychicznej oraz fizycznej, skutkującej powstaniem u niego obrażeń ciała, albowiem znajdują one potwierdzenie w dokumentacji medycznej oraz w opinii biegłego W. W. i opinii uzupełniającej sporządzonej przez tego biegłego, który wskazał, że stwierdzone u pokrzywdzonego obrażenia ciała nie mogły powstać w mechanizmie biernym. Zdaniem biegłego najbardziej prawdopodobnym mechanizmem powstania tych obrażeń było pobicie pokrzywdzonego, co koresponduje z podaną przez pokrzywdzonego wersją przebiegu zdarzeń. Częściowo zeznania pokrzywdzonego w zakresie stosowanej wobec niego przemocy psychicznej potwierdzają też oskarżeni przyznając, że wulgarnie się do niego odnosili, czy że robili sobie z niego wyglupy, choć usiłują tym swoim zachowaniem nadać inne znaczenie wskazując, że tak po prostu się do siebie zwracali w celi, czy że wszyscy się wyglupiali. Biegła psycholog w wydanych przez siebie opiniach wskazała co prawda, że zeznania

pokrzywdzonego spełniają kryteria wiarygodności psychologicznej tylko w ograniczonym zakresie. Należy jednak mieć na uwadze, że biegła miała możliwość obserwowania pokrzywdzonego dopiero podczas składania przez niego zeznań przed Sądem, a więc po upływie znacznego czasu od zdarzeń opisanych w stawianym oskarżonym zarzucie. Niewątpliwie zatem intensywność jego reakcji psychologicznych nie była już tak duża jak krótko po tych zdarzeniach, tym bardziej, że zeznawał on pod nieobecność oskarżonych. Funkcjonariusze Służby Więziennej, a wśród nich psycholog, którzy mieli z pokrzywdzonym kontakt bezpośrednio po przywiezieniu go do Aresztu Śledczego w S., wskazywali na adekwatność jego zachowań czy reakcji psychologicznych do tego co mówił na temat znęcania się nad nim przed oskarżonych. Ponadto należy mieć na uwadze, że biegła nie przeprowadziła badań psychologicznych pokrzywdzonego, ani nie określała jego osobowości, trudno zatem przesądzać czy prezentowane reakcje psychologiczne, jak również nie stawienie się przez niego na badanie nie jest właściwe dla osobowości pokrzywdzonego. Sam fakt uprzedniej karalności

za składanie fałszywych zeznań nie może automatycznie przesądzać o niewiarygodności zeznań pokrzywdzonego. Zresztą biegła nie wykluczyła całkowicie możliwości uznania zeznań pokrzywdzonego za wiarygodne z punktu widzenia psychologicznego, tym bardziej, że w większości znajdują one oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, m.in. w opiniach sądowo – lekarskich. W ocenie Sądu, na gruncie niniejszej sprawy, wskazywana przez biegłą tendencja pokrzywdzonego do fantazjowania, konfabulacji odnosi się nie tyle do zeznawania nieprawdy na temat przebiegu zdarzeń opisanych w stawianym oskarżonym zarzucie, lecz do próby ich „udrastycznienia” jak np. opis polewania dłoni wrzątkiem, który nie znalazł potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Biegły z zakresu medycyny wskazał bowiem, że brak jest potwierdzających to dowodów w postaci dokumentacji medycznej. Należy jednak zauważyć, że jak wynika z adnotacji świadka M. G. (k.17) napisał on oświadczenie w imieniu pokrzywdzonego, gdyż pokrzywdzony „ma prawą rękę w gipsie, a lewą poparzoną”. Na

powyższe wskazywała też w swoich zeznaniach I. K.. Wobec jednak braku dokumentacji medycznej pozwalającej stwierdzić kiedy doszło do tego poparzenia i czy miało ono związek z zarzucanym oskarżonym czynem oraz tego, że świadek M. G. nie pamiętał już okoliczności sprawy, Sąd rozstrzygnął tę okoliczność na korzyść oskarżonych i wyeliminował odnoszący się do tego zapis z przypisanego oskarżonym czynu jedocześnie uznając w tym zakresie zeznania pokrzywdzonego za niewiarygodne. Powyższe zdaniem Sądu nie przesądza jednak o całkowitej niewiarygodności zeznań pokrzywdzonego. Należy zauważyć, że pokrzywdzony zdecydował się o wszystkim opowiedzieć, gdy był już przewieziony do Aresztu Śledczego w S., zaś podczas pobytu w Zakładzie Karnym w N. napisał oświadczenie, w którym podał, że w dniu 7.12.2017 r. przewrócił się i poobijał (k.18). Gdyby zatem pokrzywdzony chciał z jakiś powodów bezpodstawnie obciążyć oskarżonych to zrobiłby to już na etapie pisania wyżej przytoczonego oświadczenia. Poza tym, przyjmując zatem hipotetycznie, tak jak twierdzą oskarżeni, że celem dokonanej przez pokrzywdzonego próby

	<p>samobójczej było przeniesienie do S., a nie to, że nie widział innej możliwości, aby poradzić sobie z zachowaniami oskarżonych, to po przeniesieniu go do Aresztu Śledczego nie było już żadnego powodu, aby bezpodstawnie obciążał oskarżonych, skoro swój cel już zrealizował. Zeznania pokrzywdzonego, który od samego początku konsekwentnie opisywał przebieg zdarzeń i zachowań oskarżonych względem niego, w przeważającej większości należało więc uznać za wiarygodne.</p>	
zeznania Z. K.	<p>Zeznania świadka opierają się na jego wiedzy związanej z przekazanymi informacjami przez pokrzywdzonego w trakcie wykonywanych czynności służbowych mających na celu wyjaśnienie okoliczności podjętej próby samobójczej przez pokrzywdzonego.</p>	
zeznania A. G.	<p>Jak powyżej.</p>	
zeznania R. S.	<p>Świadek powziął informacje od pozostałych funkcjonariuszy Służby Więziennej Zakładu Karnego, którzy prowadzili postępowanie wyjaśniające w sprawie pokrzywdzonego. Sam zaś nie posiadał wiedzy o znęcaniu się nad</p>	

	pokrzywdzonym przez współosadzonych.	
zeznania M. Z.	Świadek w trakcie przeprowadzonych czynności na terenie Zakładu Karnego w N. nie zauważyła niepokojących objawów w zachowaniu pokrzywdzonego. Ponadto świadek przeprowadzała rozmowy z oskarżonymi po zdarzeniu z 8 grudnia 2017 roku.	
zeznania G. B.	Świadek powziął wiedzę na temat relacji panujących w zakładzie karnym od pokrzywdzonego po przyjęciu go na oddział psychiatrii sądowej i przeprowadzał wywiad lekarski.	
zeznania M. G.	Podobnie jak większość świadków zeznających w sprawie - funkcjonariuszy Służby Więziennej, także i ten świadek posiadał wiedzę na temat pobytu w zakładzie karnym od pokrzywdzonego, jak również widział w jakim stanie został on przywieziony do jednostki penitencjarnej w S. w grudniu 2017 r. Dodatkowo wskazał on, że zachowanie pokrzywdzonego wskazywało, że rzeczywiście jest on ofiarą znęcania. Świadek sporządził też pisemne oświadczenie za pokrzywdzonego, który	

	miął prawą rękę w gipsie, a lewą poparzoną.	
zeznania A. S.	Jak powyżej. Dodatkowo świadek podała, że od pokrzywdzonego wie, że dokonał próby samobójczej, bo nie wiedział jak sobie poradzić z tą sytuacją znęcania nad nim przez współosadzonych.	
zeznania I. K.	Jak powyżej. Dodatkowo świadek opisała też liczne reakcje psychologiczne pokrzywdzonego w trakcie, gdy opowiadał o znęcaniu się nad przez współosadzonych.	
częściowo zeznania M. W.	Świadek znał pokrzywdzonego z okresu odbywania kary pozbawienia wolności. Podał on, że pokrzywdzony wprawdzie nie był odwiedzany podczas osadzenia w P. przez rodzinę, ale miał z nimi kontakt telefoniczny.	
częściowo zeznania K. K. (2)	Świadek podał, że o tym, że pokrzywdzony chciał jechać na „szpitalkę” tj. do Aresztu Śledczego w S. wie od M. W., tymczasem M. W. nie wskazywał na ten fakt w swoich zeznaniach. Dodatkowo świadek ocenił oskarżonego M. B. jako „świra”, choć później chciał się z tego wycofać. Ten „opis” dokonany przez świadka niejako korespondował z treścią wydanej wobec oskarżonego opinii	

	<p>sądowo – psychiatrycznej, w której stwierdzono u niego zaburzenia osobowości i treścią zeznań pokrzywdzonego, który opisywał zachowania oskarżonego M. B..</p>	
<p>częściowo zeznania M. J.</p>	<p>Świadek od początku miał wiedzę, że został powołany na świadka przez M. B. i w ocenie Sądu niejako starał się do dopasować swoje zeznania do linii obrony oskarżonego. Podał on, że przy nim pokrzywdzony też chciał się pociąć, choć podał, że pokrzywdzony powiedział mu, że tylko żartował.</p>	
<p>zeznania K. K. (3)</p>	<p>Świadek będąca siostrą pokrzywdzonego zrelacjonowała to co na temat przebiegu zdarzeń powiedział jej brat, a jej zeznania w tym zakresie w pełni korespondowały z tym co podawał w swoich zeznaniach pokrzywdzony. Świadek zaprzeczyła, aby mówiła oskarżonemu M. B., aby się nie przejmował, bo jej brat nie pierwszy raz podjął próbę samobójczą.</p>	
<p>opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>Opinia sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania przez uprawnione do tego osoby - biegłych z zakresu psychiatrii. W końcowych wnioskach niniejszej opinii biegli nie rozpoznali u oskarżonego choroby psychicznej w sensie</p>	

	<p>psychozy ani upośledzenia umysłowego, stwierdzili natomiast uzależnienie od amfetaminy i alkoholu i zaburzenia osobowości. Ponadto stwierdzili, że tempore criminis oskarżony nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznawania czynu ani kierowania swoim postępowaniem.</p>	
<p>opinia biegłego W. W.</p>	<p>Opinia sporządzona przez biegłego z zakresu medycyny - lekarza chirurgii odnośnie zakresu obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego, sporządzona przez uprawnioną do tego osobę, potwierdza fakt, że odniesione obrażenia ciała pokrzywdzonego były wynikiem działania osób trzecich - pobicie.</p>	
<p>opinia uzupełniająca biegłego W. W.</p>	<p>Przedłożona opinia potwierdza uprzednie wnioski biegłego w zakresie obrażeń ciała pokrzywdzonego. Odnośnie zaś poparzeń dłoni będących wynikiem wylania na dłonie pokrzywdzonego wrzątku z czajnika biegły wskazuje, że wylanie wrzątku powoduje obrażenia skóry, których nie sposób nie zauważyć. Ponadto osoba wymaga podawania silnych środków bólowych z powodu rodzaju i zakresu obrażeń. W przypadku zaś pokrzywdzonego takich</p>	

	<p>obrażeń w takim zakresie nie stwierdzono. Nadto pokrzywdzony nie zgłaszał dolegliwości bólowych wymagających podawania silnych leków przeciwbólowych.</p> <p>Wprawdzie Funkcjonariusze Służby Więziennej z Aresztu Śledczego w S. wskazywali na takie obrażenia u pokrzywdzonego, ale miały one dotyczyć jednej dłoni i nie zostały nigdzie udokumentowane.</p>	
karta karna	Dokument potwierdza uprzednią karalność oskarżonego.	
odpisy wyroków	Jak powyżej.	
częściowo psychologiczna	opinia <p>Opinia sporządzona przez biegłego z zakresu psychologii wskazuje, że pokrzywdzony wykazuje skłonność do fantazjowania, konfabulowania, co jednak zdanie Sądu odnosi się do próby „udrastyczniania” opisów zdarzeń, a nie do niewiarygodności jego zeznań, które w większości znajdują oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Jak już wskazywano powyższej, biegła swoich wniosków nie poparła badaniem psychologicznym pokrzywdzonego, a oparła je wyłącznie na obserwacji pokrzywdzonego podczas składania przez niego zeznań, co miało miejsce</p>	

	<p>po upływie długiego czasu od zdarzeń jakie są przedmiotem niniejszej sprawy. Zatem przydatność opinii przy ocenie wiarygodności zeznań pokrzywdzonego jest ograniczona.</p>		
<p>częściowo ustna opinia uzupełniająca biegłej z zakresu psychologii</p>	<p>Biegła w trakcie wydawania ustnej uzupełniającej opinii, potwierdziła wnioski wskazane w treści pisemnej opinii na temat stanu psychicznego pokrzywdzonego, wskazując, że jego zeznania z psychologicznego punktu widzenia są wiarygodne w ograniczonym zakresie, mimo iż w większości znajdują one oparcie w zgromadzonym sprawie materiale dowodowym.</p>		
1.1.2	Jak w punkcie 1.1.1		
karta karna	Dokument potwierdzający uprzednią karalność oskarżonego.		
odpisy wyroków	Jak powyżej.		
opinia sądowo-psychiatryczna	Biegli w sporządzonej opinii stwierdzili, że oskarżony tempore criminis był zdolny do rozumienia znaczenia swoich czynów i kierowania swoim postępowaniem.		
1.1.3	Jak w punkcie 1.1.1		

karta karna	Dokument sporządzony przez uprawniony podmiot, stwierdza karalność oskarżonego.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, składając wyjaśnienia stojące w sprzeczności z zeznaniami złożonymi przez pokrzywdzonego. W jego bowiem ocenie nie doszło do znęcania się nad pokrzywdzonym zaś wszelkie negatywne zachowania jakie miały mieć miejsce wobec pokrzywdzonego wynikały z żartów.	
1.2.1	częściowe zeznania M. D.	Jak już wyżej wskazano w zakresie odnoszącym się do doznanych obrażeń dłoni będących wynikiem ich poparzenia wrzątkiem z czajnika, Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego za niewiarygodne rozstrzygając istniejące w tym zakresie wątpliwości na korzyść oskarżonych.	

1.2.2	wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów, przedstawiając własną wersję zdarzeń. Co prawda nie zaprzeczał aby kierował pod adresem pokrzywdzonego słowa wulgarne, jednakże w pozostałym zakresie kwestionował fakt pobicia pokrzywdzonego czy też poniżania pokrzywdzonego poprzez zmuszanie go robienia min czy tańczenia.	
1.2.2	częściowe zeznania M. D.	Jak już wyżej wskazano w zakresie odnoszącym się do doznanych obrażeń dłoni będących wynikiem ich poparzenia wrzątkiem z czajnika, Sąd uznał zeznania pokrzywdzonego za niewiarygodne rozstrzygając istniejące w tym zakresie wątpliwości na korzyść oskarżonych.	
1.2.3	wyjaśnienia oskarżonego	Oskarżony podobnie jak pozostali współoskarżeni nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, kwestionując fakt znęcania się nad nim, przedstawiając własną wersję wydarzeń.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	I	M. B.

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd w oparciu o dokonaną analizę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie uznał, że oskarżony M. B. pomimo swej uprzedniej karalności w okresie od 01 grudnia 2017 roku do 08 grudnia 2017 roku na terenie Zakładu Karnego w N., działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi oskarżonymi znęcał się fizycznie nad pokrzywdzonym, które to zachowania skutkowały u M. D. stłuczeniem okolicy prawego sutka, obu ramion, lewego przedramienia, nadbrzusza i podbrzusza po lewej stronie, złamania II palca prawej ręki oraz stłuczenia obu ud, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni, czym wypełnił znamiona czynu określonego w art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Jednocześnie w sprawie nie wystąpiły okoliczności wyłączające winę i sprawstwo oskarżonego.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia	II	R. C.

	postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd w oparciu o dokonaną analizę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie uznał, że oskarżony R. C. pomimo swej uprzedniej karalności w okresie od 01 grudnia 2017 roku do 08 grudnia 2017 roku na terenie Zakładu Karnego w N., działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi oskarżonymi znęcał się fizycznie nad pokrzywdzonym, które to zachowania skutkowały u M. D. stłuczeniem okolicy prawego sutka, obu ramion, lewego przedramienia, nadbrzusza i podbrzusza po lewej stronie, złamania II palca prawej ręki oraz stłuczenia obu ud, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni, czym wypełnił znamiona czynu określonego w art. 247 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Jednocześnie w sprawie nie wystąpiły okoliczności wyłączające winę i sprawstwo oskarżonego.</p>			
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo	III	M. S.

	warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Sąd w oparciu o dokonaną analizę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie uznał, że oskarżony M. S. pomimo swej uprzedniej karalności w okresie od 01 grudnia 2017 roku do 08 grudnia 2017 roku na terenie Zakładu Karnego w N., działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi oskarżonymi znęcał się fizycznie nad pokrzywdzonym, które to zachowania skutkowały u M. D. stłuczeniem okolicy prawego sutka, obu ramion, lewego przedramienia, nadbrzusza i podbrzusza po lewej stronie, złamania II palca prawej ręki oraz stłuczenia obu ud, co spowodowało u pokrzywdzonego naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający dłużej niż 7 dni, czym wypełnił znamiona czynu określonego w art. 247 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Jednocześnie w sprawie nie wystąpiły okoliczności wyłączające winę i sprawstwo oskarżonego.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo		

	warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
M. B.	I	a	<p>Kara 1 roku pozbawienia wolności. Przy określaniu wymiaru kary za przestępstwo przypisane oskarżonemu, Sąd powziął pod uwagę stopień winy oskarżonego i społeczną szkodliwość jego czynu. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wyłączających ani ograniczających jego winę. Społeczną szkodliwość czynu oskarżonego Sąd ocenił jako znaczną. Oskarżony był już uprzednio karany, a ponadto dokonał tego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa i na terenie zakładu karnego, gdzie odbywał karę za inne przestępstwa. Jako okoliczność korzystną dla oskarżonego, można było jedynie uznać, że udzielił pokrzywdzonemu pomocy po podjętej próbie samobójczej. Sąd przy określaniu wymiaru kary wziął pod uwagę dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste. Na niekorzyść oskarżonego przemawia natomiast to, że był on już uprzednio karany, a także, że dopuścił się tego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że karą odpowiednią dla oskarżonego będzie kara 1 roku pozbawienia</p>

			wolności. Zdaniem Sadu orzeczona kara w tej wysokości powinna uświadomić sprawcy naganność jego zachowania.
R. C.	I	b	<p>Kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. Przy określaniu wymiaru kary za przestępstwo przypisane oskarżonemu, Sąd powziął pod uwagę stopień winy oskarżonego i społeczną szkodliwość jego czynu. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wyłączających ani ograniczających jego winę. Społeczną szkodliwość czynu oskarżonego Sąd ocenił jako znaczną. Oskarżony był już uprzednio karany, a ponadto dokonał tego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa i na terenie zakładu karnego, gdzie odbywał karę za inne przestępstwa. Jako okoliczność korzystną dla oskarżonego, można było jedynie uznać, że pomagał w udzieleniu pokrzywdzonemu pomocy po podjętej próbie samobójczej. Sąd przy określaniu wymiaru kary wziął pod uwagę dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste. Na niekorzyść oskarżonego przemawia natomiast to, że był on już uprzednio karany, a także, że dopuścił się tego czynu w warunkach powrotu do</p>

			<p>przestępstwa. Dodatkowo na wyższy wymiar kary niż w przypadku oskarżonego M. B. miało to, że oskarżonemu przypisano skutek o którym mowa w przepisie art. 157 § 1 k.k. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że karą odpowiednią dla oskarżonego będzie kara 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
M. S.	I	c	<p>Kara 8 miesięcy pozbawienia wolności. Przy określaniu wymiaru kary za przestępstwo przypisane oskarżonemu, Sąd powziął pod uwagę stopień winy oskarżonego i społeczną szkodliwość jego czynu. Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wyłączających ani ograniczających jego winę. Społeczną szkodliwość czynu oskarżonego Sąd ocenił jako znaczną. Oskarżony był już uprzednio karany, a ponadto dokonał tego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa i na terenie zakładu karnego, gdzie odbywał karę za inne przestępstwa. Jako okoliczność korzystną dla oskarżonego, można było jedynie uznać, że pomagał w udzieleniu pokrzywdzonemu pomocy po podjętej próbie samobójczej. Sąd przy określaniu wymiaru kary wziął pod uwagę dotychczasowy sposób</p>

			<p>życia oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste. Na niekorzyść oskarżonego przemawia natomiast to, że był on już uprzednio karany, a także, że dopuścił się tego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa. Na niższy wymiar kary, niż w przypadku pozostałych dwóch oskarżonych miało wpływ to, że jak wynikało z zeznań pokrzywdzonego, znęcanie się nad nim M. S. ograniczyło się do przemocy psychicznej. Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że karą odpowiednią dla oskarżonego będzie kara 8 miesięcy pozbawienia wolności.</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
II a i b Zgodnie z obowiązującymi przepisami Sąd orzekł o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym M. B. i M. S. z urzędu.		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Sąd oceniając sytuację majątkową oskarżonych, odstąpił od obciążania ich kosztami procesu.	
7. Podpis		